

**Historia De Vita, Moribus, Rebus Gestis, Studiis Ac
Denique morte Praedicatorum Lutheranorum, Doct.
Martini Lutheri, Philippi Melancthonis, Matthiae Flacii
Illyrici, Georgii Maioris, et Andreae ...**

Complectens ortum, progressum [et] incrementa, tum arcana plurima
hactenus non prodita, omnium penè huius temporis haeresum

... Vita ... Philippi Melancthonis. Matthiae Flacii Illyrici. Georgii Maioris, Et
Andreae Osiandri

Ulenberg, Kaspar

Coloniae Agrippinae, 1622

III. Melancthon ob mutationem in Confessione dactam, grauitè
reprehensus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65643](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65643)

ANNO
1530.

VVittenbergensis Academiae professores, qui per Melanchthonē educati, VVittenbergam ipsius Lutheranismi sedem clandestinis machinationibus, velut per cuniculos occuparunt: Quanquam Augustus Elector Saxoniae, cum fraudem deprehenderet, hanc Philippistarum laruatam colluuiem, summa cum ignominia è ditionibus suis exturbauit.

III.

Rumor de
mutatio-
nibus Au-
gust. Con-
fess.

*Selnec. in
praf. ult.
Cōf. de Cœ-
na ad Sen.
Aug. A. 2. b*

Pontanus
ad Melāch-
th. ablega-
tus, eiusq;
postulata.

*Seln. recit.
4. fol. 71.*

Melancht.
à Luth. re-
prehensus.

Cæterum cum viuento adhuc Luthero de crebris illis Augustanae Confessionis mutationibus parum benignus rumor spargeretur, & Lutherani propter hanc VVittenbergensium inconstantiam malè passim audirent, Ioannes Fridericus Elector hac de causa Legatum VVittenbergam misit Georgiū Pontanum: Qui, assumpto Luthero Melāchthonem super hoc negotio compellauit: Et quidem, uti mandatum erat, quæsiuit initio Pontanus Electoris nomine; Cur auctoritatem illam vsurparit, ut confessionem Augustanam, quæ non ipsius sit confessio, sed Ordinum Protestantium, qui Cæsari eam obtulerint, in quibusdam capitibus mutaret, eique adderet quædam, detraheretque pro arbitrato: atque id sine scitu consensuque principis Electoris, & cæterorum protestantium? Qui publicè hanc ob causam malè audiant, quasi doctrinam profiteantur incertam & ambiguam, nec cōstantes sint in dogmatibus, quorum professionem in Comitibus Augustanis ediderint: Vnde promiscua multitudo grauius offendatur. Addit Lutherus:

Quis

Quis tibi potestatem dedit mutandi confessionem publicam? Augustana Confessio non mea iam, vel tua solius est, sed protestantium; à qua mutanda vide ut cohibeas manum. Si quid in ea sit, quod vberiore declarationem postulet, id in alijs scriptis evoluere potes atq; explicare. Melanchthon ad hunc modum exceptus, vix habuit, quod responderet; nisi posteriores editiones perpetuò reuocandas ad primam, quæ cum archetypo conueniret; nec intelligendas aliter, quam archetypi sensus pateretur. Interim se deinceps nihil mutaturum promisit. Hæc ille. Verum res iã non erat integra: Passim enim per Germaniam exemplaria volitabant, nec è manibus hominum eximi poterunt.

ANNO

1530.

“

“

“

“

“

“

Melancht. responsio.

Seln. in hist. Conf. p. 69.

Itaq; res dissimulata fuit, donec an. 1541. Ratisbonæ de conciliandis dogmatibus inter Catholicos & Lutheranos, instituta denuò fuit collatio. Ibi Melanchthoni eadem hæc inconstantia per Eccium obiecta fuit, & in mutanda confessione temeritas: quam cum purgare non posset, à collocutoribus vtriusque partis coactus restituere, promisit, quæ sustulerit; quod reuera nunquam præstitit.

In ijs verò Comitijs Calvinus, quem Bucerus Argentorato secum adduxerat, cū Melanchthone atq; Crucigero suauiter cōsursuravit, eorūq; animos, ut erat insigniter versipellis, firmo glutine sibi deuinxit, ut eos perpetuò deinceps addictos haberet. Et Melanchthon

IV.

Calvinus Melancht. familiarissimus.